

[K. B. Andersen.]

glædet mig at se, at Københavns overborgmester også for sit vedkommende har taget opgaven med den langsigtede tilrettelæggelse af boligbyggeriet op. Det har jo ofte været almindeligt antaget, at Københavns kommune måtte anses for at være helt udbygget, og at det, der skulle planlægges af boligbyggeri i større stil, derfor måtte finde sted i omegnskommunerne. Det viser sig imidlertid gennem de undersøgelser, som overborgmesteren har sat i gang, at København både kan og vil være med i billedet, når det gælder et mere omfattende boligbyggeri. Det betyder, at der skulle kunne sikres et betydeligt antal boliger, der kommer til at ligge både nær byens centrum og nær de mange store arbejdspladser. Når overborgmesteren nu kan bebude, at der i den kommende halve snes år skal kunne bygges 30.000 lejligheder i Københavns kommune, skyldes det først og fremmest det, der er sket på Vestamager. I 30'erne, da inddæmningen i Kalvebod Strand iværksattes som beskæftigelsesarbejde, var der vel næppe mange, der så de perspektiver for Københavns vækst, som denne plan har vist sig at indeholde. I dag er samejet mellem København og staten om Amager Fælled ved at blive etableret, og forhandlingerne om den nordlige del af arealet skal være afsluttet inden udgangen af august 1964.

Det vil selvfølgelig ikke være muligt at få de københavnske byggeplaner gennemført inden for den hidtidige montagekvota på 3.000 lejligheder om året, men overborgmesteren har også peget på en anden udvej, nemlig lovens § 17, hvorefter kommuner med tilsynsmyndighedernes samtykke kan yde garanti for byggeri på helt tilsvarende vis som staten. Det betyder selvfølgelig ikke, at vi ikke i København må være interesseret i at sikre mest mulig statsgaranti, men alene at kommunen altså også er villig til at træde til selv.

Jeg går ud fra, at det bl. a. er planer som de københavnske, den højtærede boligminister har haft i tankerne i forbindelse med omtalen af en montagekvota med langsigtede tilsagn uden for det statsstøttede byggeri. Ved et sådant kommunalt garanteret byggeri påtager staten sig jo ikke finansielle forpligtelser.

Det er ikke nødvendigt her at gøre mange bemærkninger som baggrund for dette ønske. Der er også i København et vældigt pres på boligmarkedet; det er alle bekendt med. København har et betydeligt antal husvilde og et meget stort antal overbefolkede lejligheder. 7-8 pct. af samtlige beboere bor i lejligheder med mere end 2 personer pr. værelse. Sagt i parentes skyldes dette forhold ikke, at f. eks. nye industrielle arbejdspladser klumper sig sammen i hovedstaden. De nyeste tal viser netop, at væksten på dette felt er betydeligt stærkere uden for København.

Det er af afgørende betydning, at der gøres noget ekstraordinært for at søge at afhjælpe den københavnske boligsituation også inden for Københavns egne grænser. Det er imidlertid helt afgørende, at det, der bygges, bliver af god standard og til rimelige huslejer, og det er også sigtet i den højtærede boligministers lovforslag.

Hertil kommer så de planer, vi kender fra dagspressen, om skabelsen af store enhedsorganisationer for moderne traditionelt byggeri, der er under udvikling i København. Det må betyde rationelt og dermed også billigt byggeri. At der ikke med de københavnske planer er tale om en ensidig bekendelse til præfabrikeret byggeri, er klart fremhævet af overborgmesteren. Der findes også blandt de projekter, der er med i planen om 30.000 lejligheder, adskilt muret byggeri.

Som valgt i et kvarter af København, hvor der findes meget godt byggeri fra en periode med en stor, samlet indsats, har jeg gerne villet benytte denne debat til at udtrykke håb om god og åben forståelse hos den højtærede minister for de planer — man kan godt sige de store planer — der nu i Københavns kommune arbejdes med for at skabe gode boligkvarterer på de arealer, kommunen nu er ved at søge frigjort til boligbyggeri, så at også de københavnske boligproblemer kan mindskes i de kommende år.

Erhard Jakobsen: Når jeg ikke starter med at bede om undskyldning for, at jeg forlænger debatten, er det, fordi jeg tror, at alle er enige om, at det spørgsmål, vi nu behandler, er så vigtigt, at intet, som kan have interesse for debatten, bør for-